

[Kirkegaard.]

formentlig kan give et tilfredsstillende resultat, og jeg må derfor afvise og anbefale at stemme imod det forslag til dagsorden, som er stillet af de ærede medlemmer hr. Holmberg og hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup).

J. M. Pedersen: Allerede ved første behandling gav jeg udtryk for mit partis velvilje over for det foreliggende lovforslag. Der er meget store problemer i det, og vi har drøftet en del af dem i det nedsatte udvalg.

De oplysninger, vi har fået dér, har i hvert tilfælde ikke forandret min stilling til lovforslaget.

De borgerlige partier har stillet forslag om nedsættelse af en kommission med erhvervsfolk med den opgave at finde frem til rationalisering og eventuel nedlæggelse af underskudsgivende sidebaner m. m. Når jeg ikke straks, da den tanke blev fremsat i udvalget, kunne tiltræde den, må det ikke udlægges på den måde, at mit parti ikke er klar over, at der skal ske en kraftig rationalisering, at der er adskillige sidebaner, der skal nedlægges, og at der i det hele taget kræves omlægning på mange områder, men der er samtidig store hensyn at tage til det personale, vi har, som jo er pensionsberettiget, og hele omlægningen og afviklingen må ske i en bestemt takt.

Når jeg ikke kan gå med til det dagsordensforslag, der er stillet af det ærede medlem hr. Holmberg, er det, fordi jeg har indtryk af, at statsbanernes egne funktionærer, statsbanernes egen ledelse og den højtærede trafikminister er lige så stærkt interesseret i rationalisering og i en afvikling af sidebanerne, som de to borgerlige partier er. Når jeg gik imod den tanke, var det, fordi jeg var bange for, at et sådant udvalg i virkeligheden ville betyde en forsinkelse. Når det skulle til at kræve en hel mængde oplysninger, som statsbanernes personale, ingeniører, teknikere, kontorpersonale ville blive stærkt optaget af at skaffe, ville resultatet blive, at statsbanerne i den tid, udvalget skulle arbejde, ikke selv ville tage fat på opgaverne, og at udvalget derfor netop ville blive årsag til en langsommere fremadskridende rationalisering og afvikling af sidebanerne. Statsbanernes eget personale kunne jo sige: det er udvalget,

der har ansvaret, nu kan vi nøjes med at give de oplysninger, udvalget kræver. Jeg var bange for, at det ville komme til at gå for langsomt, og det var af den grund, jeg ikke ville gå med dertil.

Jeg vil anbefale at stemme imod den foreslåede dagsorden.

Alfred Jensen: Ved første behandling kritiserede jeg på det kommunistiske partis vegne de takstforhøjelser, lovforslaget indeholder. Det var især spørgsmålet om taksterne i nærtrafikken, jeg beskæftigede mig med, men i al almindelighed er vi modstandere af den forhøjelse, her er foreslået. Hverken tiden eller vore tekniske forhold har gjort det muligt for os at møde frem med ændringsforslag til anden behandling, men det betyder ikke, at vi har afstået fra de synspunkter, jeg har gjort gældende; vi opretholder dem stadig og må så give udtryk for dem, når lovforslaget kommer til endelig behandling.

Jeg ser med interesse, at Fællesorganisationen i Glostrup har henvendt sig til udvalget og gjort opmærksom på det urimelige i de takstforhøjelser, der påtænkes gennemført, specielt for nærtrafikken. Jeg har mærket mig, at man i udvalget er nået frem til, at man måske kunne lade beløb, der anvendes til køb af kort, fragå ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. En sådan løsning kan man selvfølgelig nå frem til, men jeg vil gøre opmærksom på, at skulle man gå den vej, så kan det ikke alene gælde dem, der køber kort til statsbanerne, enten det så er til tog eller rutebiler, så må det også gælde andre, der på grund af boligforholdene er nødt til at slå sig ned langt fra arbejdspladserne; de må også have del i et sådant gode. Jeg ved ikke, hvor langt man er nået med tanken, men vil dog gøre opmærksom på, at selv om det skulle komme til næste år, så er der jo allerede i den ekstraudgift, de pågældende, som har måttet søge ud i omegnen, har fået til transport, en urimelighed, som man burde bøde på ved enten på den ene eller den anden måde at give dem en godtgørelse. Jeg har talt for, og det mener jeg stadig man skal se at nå frem til, en enhedstakst for nærtrafikken. Det kan ikke være rimeligt, at den, der er tvunget til at bo længere ude og må betale en større husleje, også skal